

Prædiken til 20.s.e. trinitatis

18.okt. kl. 10.30 i Bogense kirke

Salmer: 750 – 448 – 674 // 786 – 192v.7-9 – 634

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: (Gud være lovet..)

Jesus tog til orde og talte igen til dem i lignelser:

»Himmeriget ligner en konge, der holdt sin søns bryllup. Han sendte sine tjenere ud for at kalde de indbudte til brylluppet, men de ville ikke komme. Så sendte han nogle andre tjenere ud, der skulle sige til de indbudte: Nu er der dækket op til fest; mine okser og fedekalve er slagtet, og alt er rede. Kom til brylluppet! Men det tog de sig ikke af og gik, én til sin mark, en anden til sin forretning, og andre igen greb hans tjenere og

mishandlede dem og slog dem ihjel.

Men kongen blev vred og sendte sine hære ud og dræbte disse mordere og brændte deres by. Så sagde han til sine tjenere: Bryllupsfesten er forberedt, men de indbudte var ikke værdige. Gå derfor helt ud, hvor vejene ender, og indbyd, hvem som helst I finder, til brylluppet.

Og disse tjenere gik ud på vejene og samlede alle, som de fandt, både onde og gode, og bryllupssalen blev fuld af gæster.

Men da kongen kom ind for at hilse på sine gæster, fik han dér øje på en, der ikke havde bryllupsklæder på. Han spurgte ham: Min ven, hvordan er du kommet ind uden bryllupsklæder? Men han tav. Da sagde kongen til sine tjenere: Bind hænder og fødder på ham og kast ham ud i mørket udenfor. Dér skal der være gråd og tænderskæren. Thi mange er kaldet, men få er udvalgt.» (Matt 22,1-14)

Amen!

Det, vi lige har hørt er en lignelse; altså én af de historier, Jesus fortalte for at sige noget om Gud og Guds vilje med os – sammenfattet i et begreb, Jesus kalder himmeriget eller gudsriget.

Og denne her lignelse er noget foruroligende, for den slutter med dom, straf, gråd og tænderskæren. Det er ikke den vinkel på Gudsriget, jeg er glad for at lægge og slet ikke på en søndag, hvor vi har dåb!! For med til dåb hører glæde og fest.

Så jeg vil starte et andet sted. Jeg vil tale om fest, for lignelsens udgangspunkt er en bryllupsfest.

Vi ved alle, at der oftest er en dresscode – ikke kun til fester, som jeres baredåbsfester i dag; men også andre steder vi færdes; som fx på arbejdet, i sportshallen, i fitnesscentret osv.

Vi kunne jo godt sige, at den dresscode er vi ligeglade med.

Hvis vi har lyst, kunne vi da godt møde op i smoking til fodbold, festkjole til yogatimen og fodboldshorts på arbejdet!

Og ja, nogen gør det. Og slipper måske også nogenlunde værdigt afsted med det.

Men de fleste af os har det bedst, når vi ca. ved, hvad koden siger os. Sådan at det føles rarest at komme i smokingen eller kjolen til fest og gemme joggingtøjet til fitness eller til den ugentlige yoga-time.

Og når Gud holder fest - og det er hans fest vi hører om i lignelsen – så er det er også en dress-code; eller blot en kode, som er smart at overholde.

Når Gud holder fest – så handler det om livet. Det handler ikke om at leve i de øverste lag af samfundet – men det handler om, at vi alle har fået et stk liv givet. Og det er en fest! En fest vi er inviteret til af Gud.

Der vil de fleste nok have et par indvendinger. Vi er ikke vant til at tænke, at vi lever i en stor fest holdt af Gud. Vi tænker mere på, at der er gode dage og dårlige dage. Der er dage til sorg og dage til latter. Men det er ikke pointen med lignelsen.

Pointen er her, at en fest er noget man er inviteret til. Og at det også er sådan med livet. Dvs, at livet ikke bare er tilfældigt eller ligegyldigt. Og ikke mindst vil det sige, at livet ikke bare er vores eget, nej, det er Guds det hele, for han har skabt det og derefter betroet os det.

Men der er nogen i lignelsen, der siger nej tak til invitationen. Møder åbenhed med lukkethed. Det er ikke godt. Hverken i historien eller i den virkelighed vi kender. Det er sikkert noget de fleste af os kender til. Det gør sjældent noget godt at lukke af over for andre, være fornærmet, være negativ.

Nej, ønsker vi at livet med andre skal lykkes, så er vi nødt til at bidrage, være åbne, ja være en del af den omverden, vi er i. Vi er nødt til så at sige at leve med åbne øjne – og ansigtet vendt frem – modsat at være lukket, ligeglad og leve med hovedet under armen. For at leve et godt liv med hinanden, er vi nødt til at sige ja tak til invitationen.

Men så er der ham i lignelsen, der er kommet med til festen og som så har noget forkert tøj på- dvs der er en kode, en dress-code, en regel, han ikke har forstået.

Og hvem er han?

Jeg tror på en måde, at han er os alle sammen. Jeg tror det er alle os, der indimellem lader én side af vores personlighed råde, sådan at dén helt løber af med os. Og vi på den måde smider os selv ud, hvor der er gråd og tænders skæren.

Med andre ord: der er så meget, der kan løbe af med os og tage magten. Arbejde, karriere, alkohol, penge, egoisme osv. Vi kender det. Vi ville ikke, men det skete. Og så er vi der, hvor vi ikke ville være, og hvor det glædelige løb os af hænde.

Koden er med andre ord at huske, at livet ikke er vores eget, ikke er nogen selvfølge, men det er så let at glemme. Koden, som vi alle sammen kan glemme er, at til livets fest er det GUD, der sidder ved bordenden. Med alt hvad det må betyde for vores liv.

Og sådan er det også med Marius, Lauge og Clinton, som vi har døbt i dag. De er nu også indbudt til livets fest. Guds invitation har lydt og gudforældrene sagde både ja og ja tak på børnenes vegne. Og det var et godt ja.

For der kan komme mange situationer i et menneskes liv, hvor vi måske ikke ligefrem siger nej – men hvor vores ja er lidt mere tøvende. Hvor vi måske har mere lyst til at udskifte den berømte Ja-hat med nej-hatten, sådan som den meget omtalte debattør og psykolog, Svend Brinkmand, foreslår at det kunne være værd at gøre i en tid, hvor vi med vores selvrealiserende positivitetsøvelser, vil jeg hævde, kan komme til at glemme både Gud og andre mennesker.

Der kan også være situationer, hvor vi har lyst til at møde Guds invitation med et ”Hvorfor, Gud? Hvorfor skulle jeg sige ja til dig, når der nu er så meget smerte, sorg og lidelse her i verden?”

Men uanset om vores ja er tøvende, eller om vi er i vildrede med hvilken hat vi skal tage på, så står Guds livsinvitation ved magt. Den som Marius, Lauge og Marius lige har fået ved

deres dåb.

Invitationen til livet bliver i evangeliet i dag sat ind i en problematik, hvor også straf og dom gør sig gældende. Og jeg kan selvfølgelig ikke bare sig, at det har jeg ikke lyst til at forholde mig til, sådan som jeg nærmest gjorde i starten. Men det, der er sket siden dengang Jesus fortalte sine domslignelser og nu er, at han kort tid efter sine domsfortællinger selv tog dommen og straffen på sig. Han lod sig slå ihjel på et kors. Men da han derefter sprængte dødens grænser og opstod til evigt liv, virkeliggjorde han det himmerige, han også havde forkyndt. Med lys, kraft, kærlighed og nærvær, gjorde han gudsriget til et sted, der ikke kun er der *efter* livet, men også *i* livet. Her og nu.

Amen!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd,

du som var, er og bliver én sand treenig Gud,
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen

Almægtige Gud, himmelske Far!

Vi takker dig for livet, du har givet os og for jorden, du har skabt. Lær os at tage vare på jorden og på livet.

Kære Gud, tak for invitationen til et liv med dig, tak for din kærlighed, tak for at du lod os gå fri og sendte din søn som forsoner. Tak for dåbsløftet; for at du altid er hos os med dit lys. Giv os mod til at leve det liv, der ind i mellem truer med mørke.

Herre, vor Gud, vi beder dig for de syge, dem der sørger og dem der er bange. Styrk og hjælp dem, der kæmper mod ødelæggende kræfter, mod sygdom og død. Forny deres mod på fremtiden og deres håb.

Vi beder dig for al lovlig myndighed; for vores regering og Folketing, at de må være udstyret med indsigt og ansvarsbevidsthed til at forvalte den magt, de har fået. Vær med alle verdens flygtninge; før dem til et sted hvor der er åbenhed og tryghed. Vær med krigsramte og katastroferamte i hele verden. Hjælp alle nationer til at leve sammen i fred og forståelse.

Kære Gud, vær med Marius, Lauge og Clinton, der i dag er blevet døbt, og med deres familier. Giv dem en lys og velsignet fremtid.

Du vor Gud, vær også med vores andres familier, venner og alle dem, vi er forbundet med. Værn os i mod opløsning og splid i familien og andre fællesskaber, vi er en del af. Velsign og bevar os alle, og værn os imod ulykke og tidlige dødsfald.

Vær med menigheden i Bogense kirke og alle menigheder. Lad dit Ord og din Ånd have frit løb i vores kirke til glæde, håb og trøst. Vær med vores dronning og hele kongehuset. Giv dem

og os alle nåde, fred og velsignelse og efter vores liv den evige salighed og hvile.

Amen.

MEDDELELSER

Lad os med apostlen tilønske hinanden: vor Herre Jesu Kristi nåde, Guds kærlighed og Helligåndens fællesskab være med os alle.